

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 289 ได้บัญญัติไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมและการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้ จะนำไปสู่การกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นมีสิทธิและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งจะทำให้การจัดการศึกษามีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น นอกจากนี้การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมให้มีบทบาทในด้านการศึกษาอบรมจะส่งผลให้การปกครองระดับท้องถิ่นประสบความสำเร็จตามเจตนารมณ์ยิ่งขึ้น (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : คำนำ)

การกระจายอำนาจการศึกษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งสามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงต่อวิธีการจัดการระบบการศึกษารวมถึงการวางนโยบาย วิธีการสร้างรายได้ การใช้เงินงบประมาณ การฝึกอบรมครู การวางหลักสูตร และการบริหารโรงเรียนในท้องถิ่น สิ่งที่ตามมากับการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นก็คือการเปลี่ยนค่านิยมที่เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาสำหรับมวลชน คือ ค่านิยมในเรื่องสัมพันธ์ภาพระหว่างโรงเรียนกับนักเรียนและผู้ปกครอง สัมพันธ์ภาพระหว่างชุมชนกับรัฐบาล และที่สำคัญคือ ความหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษาสำหรับมวลชนนั่นเอง การกระจายอำนาจการศึกษายังเป็นกระบวนการที่มีนัยทางการเมืองสูงมาก ตามคำจำกัดความนั้น การกระจายอำนาจเกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนอำนาจขนานใหญ่ หรืออย่างน้อยก็เป็นความคิดที่จะถ่ายโอนอำนาจ อันจะกระทบต่ออิทธิพล และความเป็นอยู่ของกลุ่มที่สำคัญๆ อย่างเช่นครูและสหภาพครู การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ และระบบการศึกษาเป็นเครื่องมือสำหรับขยายอิทธิพลทางการเมืองและดำเนินการตามโครงการและวัตถุประสงค์ของผู้ที่กำลังอยู่ในอำนาจ โครงการการกระจายอำนาจการศึกษาจะสำเร็จหรือล้มเหลวจึงอยู่ที่ทางการเมืองมากกว่าตัวเนื้อหาของโครงการเอง (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 2)

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบล่าสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ อบต. ซึ่งได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประกาศใช้ วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2537 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 การเกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่

ประชาชน โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหารและผู้ที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ อันจะส่งผลดีต่อการพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจการบริหารงาน และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามงบประมาณที่จัดเก็บได้และที่รัฐจัดสรรให้ วางแผนแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น (กรมการปกครอง. 2538 : 61-73) มีหน้าที่รับผิดชอบที่ต้องทำ 9 ประการ และหน้าที่อาจจะทำ 13 ประการ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ธานี สักดิเศรษฐ์. 2542 : 149-150) ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งการบริหารจัดการงานด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัยของประชาชนในท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ของอำนาจในการจัดการศึกษาของราชการส่วนกลางกับการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามบทบัญญัติของกฎหมายนั้นไม่ว่าจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 42 ซึ่งมีลักษณะของการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในด้านคุณภาพของการจัดการศึกษาหรือพิจารณาจากหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจกำกับดูแลของรัฐ และหลักเกณฑ์ที่ว่า การใช้อำนาจดำเนินการสาธารณะต้องมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้เท่านั้นแล้ว จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาระหว่างส่วนราชการส่วนกลางกับท้องถิ่นย่อมจะต้องสามารถประสานสอดคล้องกันได้ โดยผ่านบทบัญญัติมาตรา 42 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้การที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ก็มีได้บัญญัติรายละเอียดในเรื่องการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ซึ่งหมายความว่า ผู้กร่างกฎหมายมีความประสงค์จะให้การกำหนดในเรื่องดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการศึกษาเช่นนี้ ก็ย่อมแสดงให้เห็นว่าข้อวิเคราะห์ตามประเด็นทางกฎหมายในแนวทางที่เสนอนี้จึงน่าจะเป็นแนวทางที่เหมาะสม สอดคล้องและมีความเป็นเหตุเป็นผลทางกฎหมายมากกว่าที่จะพิจารณาไปในแนวทางอื่น

ในอนาคตรัฐบาลจะต้องโอนภารกิจในการจัดการศึกษาไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการจัดการเอง ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยพิจารณาสภาพของภารกิจแล้วเป็นงานที่ไม่มีควมสลับซับซ้อน และไม่ใช่ว่าเรื่องที่จะมีผลกระทบต่อการบังคับใช้อำนาจมหาชนของรัฐ กับทั้งเป็นงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนผู้รับบริการและควรจะต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นแต่ละแห่ง ดังนั้นงานการจัดการศึกษาจึงเป็นงานที่ควรจะต้องอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น

หลักประกอบกับการที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาตรา 30 (1) (ก) บัญญัติว่า “ให้รัฐโอนภารกิจที่มีการดำเนินการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในสี่ปี” ดังนั้นในการดำเนินการในระยะยาวจึงเห็นควรเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมทางทรัพยากร บุคลากร และมีความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาเอง เพราะงานทางด้านการจัดการศึกษาน่าจะไม่ใช่ภารกิจที่รัฐจะต้องผูกขาดการดำเนินการดังกล่าวไว้ ทั้งนี้ โดยการถ่ายโอนภารกิจในการจัดการศึกษาในส่วนรัฐเคยรับผิดชอบจัดการอยู่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องพิจารณาความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่งทั้งด้านงบประมาณ ความเหมาะสม ความต้องการของประชาชน รวมถึงบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งจะนำไปตามเงื่อนไขที่ต้องกำหนดไว้ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ซึ่งจะต้องตราขึ้นภายในกรอบของกฎหมายดังกล่าว และแม้ว่าในอนาคตรัฐจะโอนภารกิจในด้านการศึกษาบางส่วนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วก็ตาม แต่รัฐยังคงมีอำนาจกำกับดูแลการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ต่อไป ในด้านการควบคุมมาตรฐานการศึกษาและด้านอื่น ๆ อีกทั้งยังสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ด้วย ฉะนั้น การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจึงย่อมจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จึงย่อมเป็นการดำเนินการที่ไม่ขัดหรือแย้งต่ออำนาจหน้าที่และภารกิจในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในทางตรงกันข้ามอำนาจหน้าที่และภารกิจขององค์กรต่างๆ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังกล่าวกลับจะช่วยในการประสาน ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐาน อันจะเป็นที่ยอมรับและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวมต่อไปอีกด้วย (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543 : 25)

ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือครุเกิดความไม่รู้และไม่เข้าใจการจัดการศึกษาของรัฐบาล ซึ่งจริง ๆ แล้วครุที่เกษียณอายุราชการไปเท่าไร จะต้องได้รับการบรรจุทดแทนจนครบ เหตุผลก็เพราะว่าเมื่อต้องการการเพิ่มนักเรียนด้วยการให้การศึกษาฟรี 12 ปี ฉะนั้นก็ควรจะต้องเพิ่มครุตามสัดส่วนโดยไม่มีเงื่อนไข แต่รัฐบาลกลับส่งเสริมให้ครุออกจากราชการตามโครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิต จึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นตามมติที่ประชุมสหภาพครูแห่งชาติร่วมกับองค์กรวิชาชีพครูและข้าราชการพลเรือนในกระทรวงศึกษาธิการ ในการประชุมวันที่ 18 ตุลาคม 2543 ณ

หอประชุมคุรุสภาชั้น 4 มีมติเป็นเอกฉันท์ครั้งนี้คือ ไม่เห็นด้วยกับแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ประชุมกันเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2543 เนื่องจากขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาตรา 43 มาตรา 81 และมาตรา 289 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 31 ซึ่งบัญญัติว่า “ให้กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับ” และมาตรา 42 ซึ่งบัญญัติว่า “ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” และมาตรา 75 ที่บัญญัติว่า “ให้จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษาซึ่งเป็นองค์กรมหาชนเฉพาะกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยองค์กรมหาชนเพื่อทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

เสนอการจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งส่วนงานตามเสนอการจัดระบบครู ณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เสนอการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา เสนอแนะเกี่ยวกับการร่างกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินการตาม (1) (2) และ (3) ต่อกองรัฐมนตรี เสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (1) (2) และ (3) เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ต่อกองรัฐมนตรี อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยองค์กรมหาชนทั้งนี้ให้คำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชน ประกอบด้วย”

ซึ่งหน้าที่ตามมาตรา 31, 32 และ 75 เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมซึ่งจะเกิดขึ้นสมบูรณ์ในวันที่ 20 สิงหาคม 2545 เป็นผู้กำหนดและในพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ยังระบุว่า “ในการประกาศใช้กฎระเบียบข้อบังคับใดต้องคำนึงถึงความรู้สึกรวมของครูทั่วประเทศประกอบด้วย นอกจากนี้ต้องสนองตอบต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายและของรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้การบริหารองค์กรอย่างมีส่วนร่วม แต่คณะกรรมการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ได้คำนึงถึงครูบุคลากรทางการศึกษาที่จะได้รับผลกระทบสูงสุด ซึ่งจะเกิดผลกระทบต่อจัดการศึกษาของชาติในอนาคต ทั้งนี้เพื่อให้ความเป็นประชาธิปไตยเกิดขึ้นในสังคมและองค์กรอย่างแท้จริง (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543 : 25)

องค์กรวิชาชีพครูทั้งหลายจึงได้ขอเรียกร้องให้คณะรัฐมนตรีมีมติระงับการใช้แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ก่อน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนดำเนินการ หากยังไม่มีมติระงับการใช้แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพครูจะมีมาตรการดำเนินการต่อไป

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเจตคติของครูสังกัดสำนักงาน การเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 ต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษา สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อต้องการทราบเจตคติของครูเกี่ยวกับการถ่ายโอนการจัดการ การศึกษา เนื่องจากครูเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการการศึกษา ถ้าหากครูมีเจตคติที่ไม่ดีต่อ การถ่ายโอนการจัดการการศึกษาแล้ว ผลของการถ่ายโอนการจัดการศึกษานั้นก็จะประสบ ความสำเร็จได้ยาก ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสะท้อนกลับให้หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาได้นำไปเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาปรับปรุง แก้ไขต่อไปหรือรณรงค์ส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญในการถ่ายโอนการจัดการศึกษา เพื่อให้ การถ่ายโอนการจัดการการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเด็กไทยทุกคนให้ก้าวหน้า ไปสู่ความเป็นสากล และสามารถนำพาประเทศไทยให้รอดพ้นจากกระแสยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่าง ปลอดภัยตลอดไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตาม สถานภาพ

คำถามสำหรับการวิจัย

1. ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 มีเจตคติ ต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับใด
2. ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 ที่มี สถานภาพส่วนบุคคลต่างกันมีเจตคติต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นแตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 ที่มีสถานภาพ ส่วนบุคคลต่างกันมีเจตคติต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 4,059 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 352 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางการคำนวณของ เกรจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่ง อายุ อยุราชการ และระดับการศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 5 ด้าน

2.2.1 ความมั่นคงในหน้าที่การงาน

2.2.2 ความมั่นคงในรายได้และสิทธิประโยชน์ตอบแทน

2.2.3 โอกาสความก้าวหน้าในงาน

2.2.4 หลักเกณฑ์ในการพิจารณา ความดี ความชอบและการลงโทษ

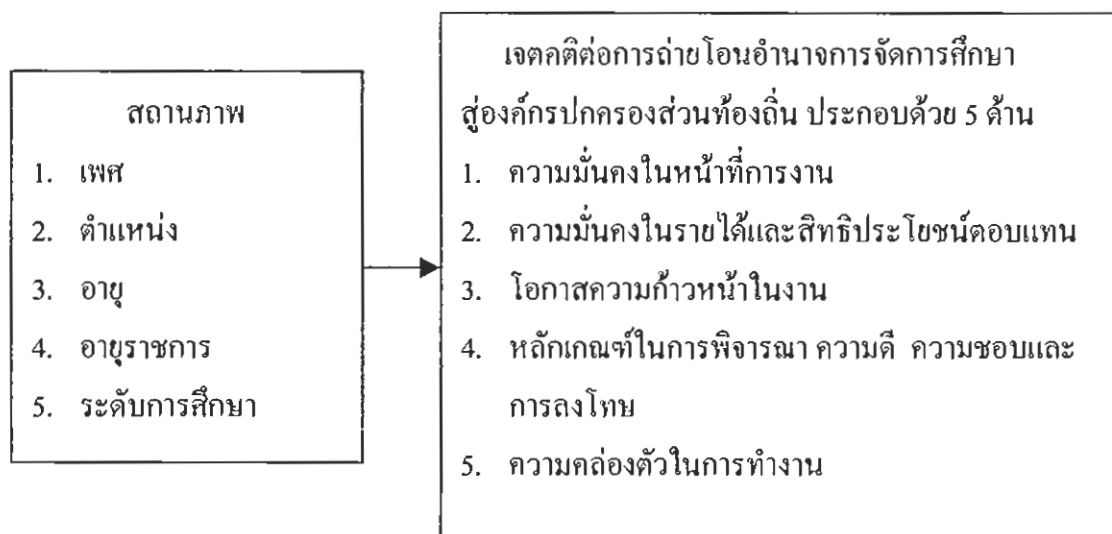
2.2.5 ความคล่องตัวในการทำงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเจตคติของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปเป็นกรอบแนวความคิดได้ ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

1. การถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษา หมายถึง การเปลี่ยนหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาจากหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่เดิม ไปสู่หน่วยงานใหม่
2. การรับโอนอำนาจการจัดการศึกษา หมายถึง การรับโอนอำนาจจากหน่วยงานเดิม ทั้งการบริหารจัดการ งบประมาณ ภาระหน้าที่ทั้งหมดจากหน่วยงานเดิม
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรปกครองส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. เจตคติของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 ต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การแสดงออกโดยการตอบแบบสอบถามทั้งในเชิงบวกหรือลบของครูในด้านต่างๆ คือ
 - 4.1 ความมั่นคงในหน้าที่การงาน หมายถึง การมีระเบียบ ข้อบังคับที่ระบุไว้อย่างเป็นทางการหรือลายลักษณ์อักษรในการดำรงตำแหน่งหน้าที่การงานต่าง ๆ

4.2 ความมั่นคงในรายได้และสิทธิประโยชน์ตอบแทน หมายถึง การมีระเบียบข้อบังคับที่ระบุไว้อย่างเป็นทางการหรือลายลักษณ์อักษรในเรื่อง เงินเดือน ค่าตอบแทนที่พึงได้รับจากการปฏิบัติงานที่นอกเหนือจากเงินเดือน เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและค่าตรวจสุขภาพ เงินสวัสดิการการศึกษาของบุตร เงินสวัสดิการเกี่ยวกับเบี้ยกั้นการ ค่าเช่าบ้าน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ รวมถึงสวัสดิการอื่น ๆ ที่จะได้รับเพื่อเอื้ออำนวยให้ชีวิตมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี สะดวกสบาย ได้แก่ บ้านพักอาศัย ยานพาหนะ เป็นต้น

4.3 โอกาสความก้าวหน้าในงาน หมายถึง การกำหนดระดับตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ในสายงานต่าง ๆ ว่าสามารถเลื่อนระดับได้สูงสุดในระดับใดไว้ในระเบียบข้อบังคับที่ระบุไว้อย่างเป็นทางการหรือลายลักษณ์อักษร ตลอดจนระเบียบที่ระบุถึงโอกาสในการได้รับการฝึกอบรมงาน การได้รับข้อมูลข่าวสาร เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

4.4 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความดี ความชอบ และการลงโทษ หมายถึง การมีระเบียบข้อบังคับที่ระบุไว้อย่างเป็นทางการหรือลายลักษณ์อักษรในเรื่องเกณฑ์การพิจารณา การเลื่อนขั้น เงินเดือนประจำปี การเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้ายหน้าที่ และการพิจารณาการลงโทษเมื่อมีการกระทำผิดวินัย

4.5 ความคล่องตัวในการทำงาน หมายถึง การมีระเบียบ ข้อบังคับที่ระบุไว้อย่างเป็นทางการหรือลายลักษณ์อักษรในเรื่องลำดับขั้นของการบังคับบัญชาภายในหน่วยงานอยู่ภายใต้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน โดยการทำงานจะไม่ขึ้นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการมอบหมายงานที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร การทำงานเป็นอิสระสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองโดยอาศัยความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงาน สามารถกำหนดรูปแบบ วิธีการดำเนินงานได้เอง มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นขณะปฏิบัติงาน ตลอดจนการมี วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่เพียงพอใช้ในขณะปฏิบัติงานทั้งในและนอกสถานที่

5. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2

6. ครู หมายถึง ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 ปีการศึกษา 2546

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่รับผิดชอบจัดการศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นแนวทางให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ปัญหาอุปสรรค หรืออัตรงค์ส่งเสริมให้โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 มีเจตคติที่ดีต่อการถ่ายโอนอำนาจการจัดการศึกษาสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป